

Behandling af Befæstningsloven til dens Forstaelse, saa træder denne Udtalelse frem for mig i sit fulde Lys, og da tillige i et saadant, at jeg for mit Vedkommende ikke skal indlade mig videre paa at omtale den.

Spvad de stillede Vædringsforslag angaar, da gaar jo det første ud paa at lægge Ingenieurregimentet ind under Artilleriet, og som Motiv hertil henviser man til Betænkningen for 1873, hvor man har sagt, at der da vil blive „en lettere Udgang til Forsættelse imellem disse to Vaabenarter, der have saameget tilfælles, og som kun ved en velforstaet Samarbejden kunne opnaa helbredelig Resultater“. Jeg kan nu slet ikke gaa ind paa Nødtigheden af denne Udtalelse, og jeg tror egentlig heller ikke, at det erede Flertal vil erkjende, at de have saameget tilfælles, at man saaledes kan fortsætte Officererne fra Artilleriet til Ingenieurerne og omvendt. Det erede Flertal maa have glemt, at det har foreslaaet Anlæg af Befæstninger, og at man, naar man har Befæstninger, ikke vil kunne undvære en særlig Ingenieurstab; men man kan endnu mindre undvære en saadan, naar man — hvad man har gjort i Finantslovbetænkningen for i Aar — har udtalt Ønsket om, at en større Del af Statens Civilbygningsarbejder skulde henlægges under Ingenieurforposten. — Spvad angaar Forslaget om en Indskrænkning af Fodfolket, da vil jeg kun sige, at, naar man ikke har Befæstninger, saa er man nødsaget til at gjøre det levende Hæren saa meget desto stærkere, og om end Flertallet har en stærk Tro paa, hvad Flaaden vil være i Stand til at udrette i en Krig — og jeg skal ogsaa være tilbøjelig til at tro, at Flaaden kan udrette grumme Meget — saa er Flertallet dog vistnok ikke kommet saa langt frem i sin Overbevisning, at det tror, at Flaaden vil være i Stand til at afværge en Landgang; men er dette ikke Tilfældet, saa maa Hæren begynde, hvor Flaaden slipper, og saa gaar det ikke an at indskrænke Hæren til et saadant Minimum, at Forsvaret bliver umuligt. Jeg tror overhovedet, at man ikke ganske er paa det Rene med, hvorledes det vil stille sig ved et Forsvar af Sjælland. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evermoes) gjorde for nogle Bemærkninger derom, og jeg skal tillade mig at supplere disse. Under Forhandlingerne i Landssthinget blev det udtalt af et Medlem, som erklærede, at han ikke var sagtyndig, men som dog udtalte sig om Spørgsmaalet i sin Høilhed, at for at hindre en Landgang paa Sjælland, vilde det Naturligste være at koncentrere Hæren ved Roskilde. Naar man da, sagde han, faar Underretning om, at Tjenden forsøger Landgang, saa fjører man ad Jernbanen til Landgangsstedet og søger at kaste sig imod Tjenden. Men, mine Herrer, hvis man koncentrerer Hæren ved Roskilde, saa vil man, medmindre Tjenden netop gaar i

Land paa det Sted, som det erede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds nævnte før eller i Kjøge Bugt, komme for sent overalt, og jeg skal til yderligere Forklaring heraf tillade mig at anføre et lille Regnestykke. Lad os antage, at Hæren er koncentreret ved Roskilde, og at den kommanderende General en Dag om Morgenen Kl. 8 faar Melding om, at Tjenden har foretaget en Landgang paa et Punkt i Nærheden af Bordingborg (Udfrydelse af Th. Kruse). Det erede Medlem vil da vel ikke have, at Overgeneralen skal sætte sig i Bevægelse, førend han faar at vide, hvor Tjenden gaar i Land. Altsaa Overgeneralen faar en saadan Melding, der er i den Grad paalidelig, at den foranlediger ham til at sætte Troppestyrtken i Bevægelse. Den første Udfdeling, som afgaar, vil først kunne afgaa 1 Time, efter at Meldingen er modtagen, idet den først skal bryde op og marschere bort fra sit Kantonnement og derpaa foretage Indslibning paa Jernbanen. Saaledes bliver Kloffen altsaa 9, og lad os da gaa ud fra, at man kan fortsætte Kjørslen ad Jernbanen med $\frac{1}{2}$ Times Mellemrum, saaledes at der hver $\frac{1}{2}$ Time kan afgaa et Log. Lad os da se, hvor megen Tid der behøves for at ferde 10 Log afsted, og hvor stor en Styrke der kan transporteres med disse 10 Log. Jeg har, som sagt, regnet, at der kan afgaa et Log hver $\frac{1}{2}$ Time, skjøndt man ordentligvis regner hver Time. Hvert Log er sammensat saaledes, at det vil kunne tage enten en Bataillon eller en Eskadron eller et Batteri. De 10 Log ville altsaa kunne transportere f. Ex. 6 Batailloner, 2 Eskadroner og 2 Batterier. Lad os nu sætte, at denne Styrke ikke kan befordres med Jernbane længere end til Lundby, og da der fra Roskilde til Lundby er 10 Mil, saa vil Transporten være $2\frac{1}{2}$ Time. Den første Bataillon, som er afgaaet Kl. 9, vil altsaa være i Lundby Kl. 11 $\frac{1}{2}$, og de Herrer ville altsaa ved at føre Regningen videre, se at Kl. 4 vil den sidste Udfdeling være kommen til Lundby; men paa hvilken Maade? Udfdelingerne ville ankomme enkeltvis. Men er det ved at møde enkeltvis i Kampen, at man kan modsætte sig en Landgang? Jeg har blot anført dette Exempel, fordi den funde Sands meget ofte fremstiller Ting, som kunne se helt plausible ud, og det ser helt plausibelt ud at koncentrere Tropperne ved Roskilde som Jernbaneknudepunkt; men der savnes de nødvendige Forudsætninger om, hvorledes den Slags Ting udføres, og i Virkeligheden vil det derfor vise sig, at man kommer for sent. Naar man nu spørger: Hvorledes skal man saa bære sig ad for at komme i rette Tid, saa svarer jeg dertil; Man maa selvfølgelig vælge flere Koncentreringspunkter. Men Valget af disse Punkter er naturligvis betinget af, at man har tilstrækkelig Forsvarsstyrke til sin Naadighed; thi uden dette kan Forsvaret ikke blive syldigt. Opgaven kan saaledes løses, men at sige de Herrer Maaden, kan ikke